

XX EXPOSICIÓN E POXA DE PINTURA E ESCULTURA GALEGA

Como en anos anteriores celebrárase do **12 ao 27 de Novembro** na **Sala III do Centro Social CAIXANOVA** a exposición de obras de arte de pintura e escultura de Caritas Diocesana de Tui-Vigo, as cales se subastarán no **Auditorio do Centro Cultural CAIXANOVA** o **venres día 28 ás 19,45 horas**.

As obras son doadas polos artistas co obxecto de obter fondos para financiar proxectos de Caritas Diocesana de Tui-Vigo.

Agradecemos de antemán aos diferentes pintores e escultores e a Caixanova a súa valiosa colaboración; e tamén a todas as persoas que acollen coa súa presenza na exposición e a súa participación na poxa esta mostra solidaria.

XORNADA DE FORMACIÓN E REFLEXIÓN DOS TÉCNICOS DAS CÁRITAS DE GALICIA

Os técnicos das Cáritas de Galicia realizarán o próximo 10 de novembro en Santiago unha Xornada de Formación sobre o “Modelo de Acción Social de Cáritas”.

Na mesma analizarase o “porqué e para que dun modelo de acción social” e os “retos que o modelo nos expón” ás persoas qyue traballamos en Cáritas.

A Xornada estará dirixida por Pedro Fuentes dos Servizos Xerais de Cáritas Española.

DIANTE DO DÍA INTERNACIONAL DAS PERSOAS DE IDADE, CÁRITAS REITERA O SEU COMPROMISO COS MAIORES MÁIS VULNERABLES

“Vella madeira para arder, vello viño para beber, vellos amigos en quen confiar e vellos autores para ler”. Esta frase do filósofo **Francis Bacon** podería ser unha fermosa reflexión para o Día Internacional das Persoas de Idade, que se celebrou o pasado 1 de outubro. Escrita nun atractivo mural que anima a pensar en positivo sobre o atardecer da vida, é unha das que dan a benvinda a todo o que se acerca á luminosa sala de estar da residencia de maiores Santa Lucía, de Caritas Madrid, en Moratalaz, que acolle a 70 maiores con poucos recursos.

50 residencias e 44 centros de día en toda España

50 centros residenciais son os que as distintas Cáritas Diocesanas levan adiante en España para atender a persoas que non dispoñen de recursos suficientes, aos que se suman tamén outros 44 centros diúrnos.

Pero o labor de Caritas coas persoas de idade esténdese tamén fóra do ámbito dos centros residenciais. Miles de voluntarios nas parroquias de España visitan nos seus domicilios a maiores que viven sos e necesitan compañía e axuda de todo tipo, desde unha mellora das

súas vivendas ata realizar xestións ou previr a depresión. Tamén apoian a familiares que coidan dos seus maiores, para que non se vexan desbordados.

Segundo datos do Instituto Nacional de Estatística, en España hai 7 millóns e medio de maiores de 65 anos, o que representa o 17 % da poboación. Este incremento vai acompañado dun aumento das persoas moi maiores, que xa han rebasado os 80 anos (uns dous millóns en España). Ademais, as proxeccións das nacións Unidas sinalan que en 2050 España ocupará o terceiro posto entre os países con maior número de persoas octogenarias, as cales chegarán a ser o 12 % da súa poboación.

Cáritas identifica varios retos aos que a nosa sociedade debe facer fronte diante do aumento da esperanza de vida no noso país. Un deles é como proporcionar coidados ao crecente número de persoas que sofren doenzas dexenerativas que aparecen con maior frecuencia nas persoas de idade avanzada. Fai falta tamén un sólido sistema de pensións e desenvolver un sistema adecuado de atención á dependencia.

Cáritas enfoca o seu traballo cos maiores desde unha opción polas persoas maiores máis desfavorecidas socialmente.

O VI INFORME FOESSA CONSTATA QUE OS NIVEIS DE POBREZA E EXCLUSIÓN EN ESPAÑA NON VARIARON NOS ÚLTIMOS DEZ ANOS

A pesar do proceso de crecemento económico sostido que se rexistrou en España na última década, os índices de desigualdade e de pobreza apenas reducíronse. Non só iso, senón que **os seus niveis se han mantido constantes ao longo de todo o período**, a lombos do proceso de extraordinaria xeración de riqueza ao que asistimos nos últimos anos. Esta é unha das principais constatacións do **VI Informe FOESSA sobre Exclusión e Desenvolvemento Social en España 2008** que se presentou en outubro en Madrid e no que se fai unha radiografía da realidade social do noso país entre 1994 e 2007.

A pobreza afecta á quinta parte dos fogares españois

“Consolidouse na estrutura social unha pobreza severa que se atopa sen variación entre un 3 e un 4 % da poboación, o que supón un déficit estrutural de distribución aos sectores máis vulnerables da sociedade dos bens e servizos necesarios para garantir o pleno exercicio dos dereitos sociais”. Este foi a mensaxe de alerta lanzado por **Silverio Agea**, director executivo da Fundación FOESSA (Fomento de Estudos Sociais e de Socioloxía Aplicada) e secretario xeral de Cáritas Española na roda de presentación do citado Informe.

Os seus datos non teñen volta de folla: a pobreza segue afectando a unha quinta parte dos fogares españois e na estrutura social española permanece enquistado, ademais, **un segmento de pobreza extrema que afectaría a entre un 2,6 e un 4% da poboación**.

Ao longo de máis de 800 páxinas, o VI Informe FOESSA fai un preocupante diagnóstico da situación social actual ao sinalar que a precariedade acada a unha ampla capa social, que **a exclusión social é unha realidade constatada en máis dun 17% dos fogares españois, e que as situacións de exclusión severa afectan a un 5.3% dos fogares**.

Maiores, mulleres, nenos e inmigrantes, os máis vulnerables

Os datos da investigación revelan, ademais, que existen grupos de poboación que hoxe en día son considerabelmente máis vulnerables que ao principio dos anos 90. En concreto, algunhas das “vellas” formas de pobreza, que se consideraban superadas, volven a manifestarse con notable crueza: é o caso das persoas maiores, cuxas taxas de pobreza superan a da media da poboación e que se han visto afectados pola incapacidade do sistema de prestacións para achegar o crecemento das súas rendas ao da media da poboación española.

Unha das notas máis sobresaíntes do Informe é o **redescubrimento da pobreza infantil**, ao confirmar que **a taxa de pobreza infantil en España non só é maior que a da media da poboación –un de cada catro nenos vive con rendas por debaixo da soleira– senón que é unha das máis altas da UE-25**. Esta realidade é especialmente visible no caso dos fogares monoparentales ou das familias numerosas.

Por sexos, o VI Informe FOESSA chama a atención sobre **a persistencia de taxas maiores de pobreza no caso das mulleres que dos homes**, un fenómeno asociado non só a determinadas tipoloxías de fogar –fogares monoparentales sustentados por unha muller ou mulleres maiores de 65 anos que viven soas–, senón a características moi concretas do mercado de traballo, como as brechas en salarios, taxas de actividade e emprego, que seguen sendo moi elevadas. De feito, na investigación conséntase que nalgúns grupos, como os fogares monoparentales, reduciríase substancialmente a pobreza se o traballo feminino fose retribuído como o masculino.

O Informe analiza tamén **a emerxencia da inmigración como un dos colectivos con maior risco de pobreza**. Conséntase que **varias nacionalidades duplican as taxas de pobreza dos cidadáns españois e case as triplican no caso da pobreza extrema**. Os inmigrantes presentan tamén uns indicadores de privación, especialmente en vivenda, moi superiores aos dos fogares españois.

Pobreza “de ida e volta

“Os resultados de FOESSA confirman que **España rexistra un alto porcentaxe de pobres transitorios**, en comparanza con outros países que teñen niveis similares de pobreza e, incluso, con aqueles que rexistran taxas de pobreza máis altas. Este problema está relacionado coas singularidades do noso mercado de traballo e suscita serios interrogantes respecto ás implicacións da flexibilización dos mercados de traballo sobre o benestar das familias que dependen dos ingresos laborais de individuos que son activos. Os datos do Informe indican que **os contratos temporais supoñen un incremento da probabilidade de experimentar pobreza non só a curto senón tamén a medio e longo prazo**.

A distribución territorial da renda

No que se refire á incidencia dos niveis de desigualdade a nivel estatal, FOESSA constata que existe un grupo de Comunidades Autónomas que salienta por presentar niveis de desigualdade considerabelmente inferiores ao conxunto nacional. Neste grupo incluíríanse Navarra, País Vasco, Murcia e Castela-A Mancha. Noutras rexións, polo contrario, o proceso distributivo interno traduciuse en niveis de desigualdade que superan o promedio nacional. Trátase de rexións como Andalucía, Canarias, Cantabria e Madrid, aínda que os seus indicadores son só lixeiramente máis elevados cós do conxunto español. En calquera caso, hai un grupo bastante uniforme de rexións que presentan os maiores niveis de desigualdade e que inclúe a Ceuta e Melilla, Canarias, Extremadura, Andalucía e, con algo máis de sensibilidade á enquisa utilizada, Madrid. No extremo oposto sitúanse as rexións con menores diferencias internas na distribución de ingresos e que son, basicamente, A Rioxa, País Vasco, Baleares, Navarra e, dependendo máis de cada fonte, Asturias e Aragón.

Tres colectivos que deberían ser obxecto de diferentes políticas sociais

O Informe constata que se dan **tres situacións que combinan a pobreza e a exclusión social** con diversidade de grao e intensidade.

Pobreza integrada: sectores integrados socialmente, pero con ingresos insuficientes que sitúanlles por debaixo do labio de pobreza, e supoñen o 12,2% dos fogares. Para mellorar

a súa situación, as políticas redistributivas, baseadas nos mecanismos clásicos da fiscalidade e a seguridade social, deberían ser suficientes.

Excluídos “con diñeiro”: un de cada 10 fogares (o 9,8%) atópase situado por riba do labio de pobreza e que presenta diversos problemas de integración social polo que non deberían quedar na marxe da intervención dos servizos sociais.

Excluídos pobres: estes fogares, que supoñen o 7,2%, deberían ser os destinatarios principais das políticas de activación unidas á garantía de ingresos mínimos. Deles, pouco menos da metade, medio millón de fogares aproximadamente, se atoparían en pobreza extrema e exclusión social. A carencia dunha auténtica malla de seguridade fai que a situación destas familias se mostre especialmente delicada e é posiblemente o maior reto para a cohesión social en España.

O labio de pobreza manexado polo Informe é o mesmo que utiliza a Enquisa de Condicións de Vida do Instituto Nacional de Estatística. A súa contía está fixada en 6.895 euros (por persoa/ano) e é o 60 por cento dos ingresos medianos netos por persoa e ano. Considéranse pobres ás persoas cuxos ingresos están por debaixo desa cantidade.

CÁRITAS ESPAÑOLA INVESTIU NO 2007 200 MILLÓNS DE EUROS NOS SEUS PROGRAMAS DE AXUDA E ATENDEU A 10.300.000 PERSOAS EN SITUACIÓN PRECARIA

Os servizos de acollida e atención primaria de Cáritas repartidos por todo o país rexistraron no primeiro semestre do ano un incremento de demandas de axuda económica superior ao 40 por cento, que se estima que será do 50 por cento ao finalizar 2008.

Estes datos proceden dunha enquisa realizada polo Servizo de Estudos de Cáritas Española entre todas as Cáritas Diocesanas do país para coñecer como está incidindo a situación de crise económica nas persoas socialmente máis vulnerables. Segundo esa enquisa, entre as persoas que están solicitando máis axudas figuran as mulleres soas con cargas familiares, os parados maiores de 40 anos con baixa cualificación profesional, as familias mozos con fillos de curta idade e as mulleres inmigrantes que buscan emprego por primeira vez ao quedarse os seus maridos en paro.

As peticións de axuda que están recibindo os servizos de acollida de Cáritas teñen a súa orixe, na súa maioría, en problemas causados pola falta de vivenda, alimentos, roupa e calzado, educación e formación, transporte e gastos sanitarios.

Chamamento á solidariedade

Este significativo aumento das peticións de axuda está supoñendo para Cáritas un auténtico esforzo orzamentario e organizativo. Por esa razón, o secretario xeral de Cáritas Española, **Silverio Agea**, aproveitou a presentación dos datos da enquisa para facer un chamamento á solidariedade dos doadores españois con todas as Cáritas Diocesanas do país para facer fronte a esta nova conxuntura. “En situacións difíciles –afirmou Agea– a cidadanía responde con xenerosidade. Cáritas sabe por experiencia propia que hai moitas persoas dispostas a compartir incluso o necesario para axudar a quen ten menos oportunidades”.

Neste sentido, Silverio Agea reclamou tamén a implicación dos poderes públicos na loita contra a pobreza nestes momentos de crise. “A pobreza é inmoral –asegurou– porque ten solución. É necesario un maior esforzo orzamentario por parte das Administracións para erradicala, xunto á implicación de todos nós. Non esquezamos que co que nos gastamos en perfume ou en armamento, se acabaría co azoute da pobreza”.

200 millóns de euros investidos e 10.300.000 persoas atendidas

Xunto cos datos da enquisa, nunha roda de prensa celebrada esta mañá en Madrid, o presidente de Cáritas Española, Rafael del Río, e o secretario xeral presentaron os datos máis destacados da Memoria 2007 da institución, na que se detallan de forma exhaustiva o destino dos máis de 200 millóns de euros investidos por toda a Confederación Cáritas nas súas accións de loita contra a exclusión dentro e fóra de España.

Os programas desenvolvidos por Cáritas Española no último exercicio chegaron a un total de 10.300.000 persoas (perto dun millón dentro de España e 9.300.000 nun total de 44 países do Terceiro Mundo) en situación especialmente precaria. Os maiores esforzos orzamentarios, segundo explicou Silverio Agea, realizáronse nos apartados de persoas maiores (29,7 millóns de euros), de cooperación internacional (26,6 millóns), emprego e inserción social (23,5 millóns), acollida e atención primaria (20,4 millóns) e persoas sen fogar (16,5 millóns).

A pesar de rexistrarse un aumento do 8,5 por cento no volume total de fondos manexados con relación ao exercicio anterior, Cáritas logrou reducir a porcentaxe destinado a gastos de xestión e administración (só o 6,93 por cento). Así mesmo, no 2007 constátase un ano maila forte confianza que o traballo de Cáritas a favor dos máis desfavorecidos esperta entre os seus socios e doadores e o conxunto da cidadanía española, xa que case o 61 por cento dos seus recursos proceden de doazóns privadas, mentres que o 39 por cento restante ten a súa orixe en subvencións privadas.

Por Comunidades Autónomas, Cataluña encabeza o volume de fondos investidos (22,7 millóns de euros), seguida de Andalucía (22,5 millóns), Madrid (22,1 millóns), Castela e León (20,2 millóns) e País Vasco (14,4 millóns). As comunidades onde os recursos de Cáritas teñen un maior apoio por parte dos doadores privados son Navarra (case o 94 por cento dos seus recursos proceden de achegas privadas), Cantabria (77,8 por cento), Cataluña (72,9 por cento) e Madrid (72,8 por cento).

Na súa intervención, o presidente Rafael del Río, ademais de subliñar a identidade eclesial da institución e a súa misión como servizo organizado da caridade no seo da Igrexa, eloxiou o labor gratuíta desenvolvida polos máis de 56.000 voluntarios e voluntarias que apoian en toda España o traballo pola xustiza de Cáritas. Así mesmo, o presidente chamou a atención sobre a importante labor oculta que, máis alá dos datos contables contrastados recollidos na Memoria anual, levan a cabo en todo o país numerosas Cáritas Parroquiais para paliar as situacións de precariedade máis urxentes.

Tanto os datos da Enquisa sobre evolución das demandas de axuda como os datos da Memoria 2007 de Cáritas Española están dispoñibles en www.caritas.es

CAMPAÑA DE EMERXENCIAS

**Recepción de donativos na conta de Cáritas Diocesana de Tui-VigoCaixanova:
2080/0000/75/0040250250**

www.caritastui-vigo.org

É a páxina web de Cáritas Diocesana que pretende utilizar este medio actual para dar a coñecer o labor de Cáritas.